

Тимчасово виконуючому обов'язки
державного управління справами

Борзову С. С.

від Александровича Федора
що мешкає за адресою

м Київ

тел

Заява

Прошу допустити мене до участі в конкурсі на посаду генерального директора Національного культурно-мистецького музейного комплексу "Мистецький Арсенал"

з повагою.

 10 червня 2016

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ
СПРАВАМИ

10 червня 2016

Вх.№ 017/01/6264

ЗГОДА
на обробку персональних даних

я, Александрович Федір Андрійович
(прізвище, ім'я, по батькові)

народився (лася) / _____ року, паспорт серії _____
№ _____, виданий _____
_____

з метою забезпечення реалізації вимог Закону України «Про культуру» від 14 грудня 2010 року № 2778-VI та відповідно до Закону України «Про захист персональних даних» від 01 червня 2010 року № 2297-VI даю згоду Державному управлінню справами на обробку моїх персональних даних: прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані, дані, що містяться в документах щодо фаху в сфері культури, публічного або бізнес-адміністрування (документи про освіту, вчені звання та наукові ступені, трудову діяльність тощо), зокрема для участі у проведенні конкурсного добору керівника закладу культури та пов'язаних з цим інших адміністративно-правових відносин.

Мої персональні дані, на обробку яких я даю цю згоду, можуть бути передані третім особам тільки у випадках, передбачених законодавством України.

10 серпня 2016 року

(підпис)

Александрович ФА
(прізвище та ініціали)

Автобіографія

Я - Александрович Федір Андрійович громадянин України народився зі в родині митців.

Змалку моє життя було пов'язане з музеями та театром. Перші спогади мої про театральний музей, де працювала моя мати. Пригадую вертепні ляльки та ескізи Анатолія Петрицького. Маю у пам'яті театр Франка та великі театральні фестивалі кінця 80-х - початку 90-х рр. Не забуду повітря свободи та молодість моїх батьків. Пам'ятатиму зустрічі з Федором Ніродом та Данилом Лідером.

Потім я вчився в ДХСШ імені Тараса Шевченка та Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури. Під час навчання в академії я став працювати в якості художника-декоратора, що дало мені можливість зустрітися з чудовими художниками, як наприклад Давид Боровський, та зрозуміти людей, якими я потім керував.

У 2003 р. я в якості художника-сценографа, художника по костюмах та художника по світлу поставив свою першу виставу "Прощавай, Арлекіне" у Чернігівському молодіжному театрі. З того часу я поставив біля 35 вистав у театрах України та Європи, з яких можу виділити "Загоничі Вогню" 2006 р. в гомельському театрі, "Сон смішної людини" 2012 р. в театрі імені Івана Франка, "Вій 2.0" в "Wild teatre" та "WIJ" у Магдебурзькому державному театрі, що є зараз останньою моєю постановкою.

Ставлячи вистави в різних театрах України - від сходу до заходу, півночі та півдня - всюди я спостерігав стагнацію та розпад радянської системи напівфеодального управління, зубожіння та нещастя творчої інтелігенції, пиху та невігластво "нової еліти" з числа членів партії регіонів. Будь-яке творче рішення викликало шалений спротив і нерозуміння. Часто я не розумів й не розумію й зараз, чому генерації молодих режисерів були просто знищені старшими.

Я бачив це знищення на власні очі й зрозумів, що від мене залежить підтримка молодих режисерів, тому створив Незалежний театральний центр імені Данила Лідера, який не маючи державного фінансування та не маючи права продавати квитки, функціонував впродовж трьох років і певним чином сформував нову генерацію режисерів, таких як Максим Голенко чи Ігорь Білиць.

Я брав участь у багатьох міжнародних фестивалях та ініціативах. Саме під час постановки вистави "Каренін" в центрі імені Данила Лідера я познайомився з Чедом Грація.

Також я зайнявся незалежним кінематографом і як художник зробив біля 8 фільмів. Потім маючи техніку та творчу команду ініціював зйомки та долучив фінансування при створенні українсько - американсько - англійського фільму "Russian Woodpecker" про моє розслідування чорнобильської катастрофи, про місце й відчуття митця у пострадянському суспільстві. Перемога фільму на світовому фестивалі "Санденс" - провідному американському фестивалі - стала подією не лише українського, але й світового кіно. Ще на 12 фестивалях фільм також був визнаний кращим. Загалом фільм брав участь у 101 фестивалю по всій земній кулі, був показаний на провідних телеканалах світу (ARDE) мільйони людей стали більш відкриті до нашої країни у цей важкий час. Фільм сприяв створенню позитивного образу України в світі. Візуальна робота оператора Артема Рижикова була визнана американською асоціацією кінодокументалістів кращою в світі. Мандруючи з фільмом я познайомився з провідними діячами культури та фінансів світу. Виступав разом з Томом Стопардом на сцені Купер Юніон Театр в Нью - Йорку з оповіданнями про майбутнє України.

Зараз я закінчую фільм "Наречена Змія" за мотивами литовської легенди. Як представник Посольства Литви, як незалежний організатор вистави Модріса Тенісонаса "Коронація Міндаугаса" я зіткнувся з Арсеналом 2013 р. та був прикро вражений шаленою корупцією, що псувало міжнародний імідж України. Хоча як художник я брав участь у виставках в Арсеналі, коли він був більш відкритіший до 2009 року, й завдяки цьому продав кілька великих картин. Моє життя як живописця доволі щасливе - я брав участь у великій кількості виставок та проектів. Мав кілька персональних виставок. Я член Національної спілки художників України з 2009 р. Вдячний своїм вчителям Володимирі Буднікову та Анатолію Твердому. Я щось уже сказав в театрі, щось у живопису, щось як педагог (з 2012 р. викладаю у НАОМА сценографію, протягом 2009-2011 рр. викладав мистецтво художника кіно в КНУТКІТ, 2011-2013 рр. викладав історію театру та кіно у КПІ). Я хотів би ще змінити світ й розумію, що зараз світ змінюється в Україні. Арсенал може бути інструментом цих змін, залученням нових ідей та інвестицій.

Я одружений з 2006 р., маю сина 2007 р. н.; мешкаю у Києві на вулиці
. Місце роботи – Національна академія образотворчого
мистецтва та архітектури. Мій телефон , електронна пошта:

10.06.2016

ПАСПОРТ ГРОМІАДИНИНА УКРАЇНИ
ПАСПОРТ ГРАЖДАНИНА УКРАИНЫ

АЛЕКСАНДРОВИЧ

Прізвище
ФЕДІР

І. П. Я.
АНДРІЙОВИЧ

Число

року

Дата народження

Місце народження

Підпис емігранта паспорту

Паспортний номер: 123456789

НАЦІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА
І АРХІТЕКТУРИ

ПОСВІДЧЕННЯ

№ 1

Александрович
(підписище)

Федір Андрійович
(ім'я, по батькові)

закінчив 6 у 2011 році

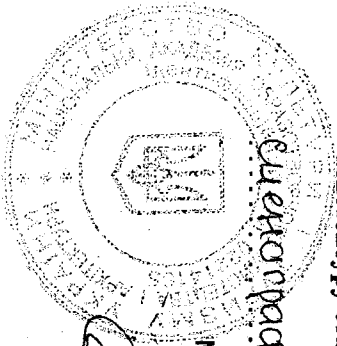
всеступну-стажування за спеціальністю

Сценарію та кінорежисури

Місто Київ

Ректор

"31" жовтня 2011 р.

NATIONAL
ACADEMY OF FINE ARTS AND ARCHITECTURE

CERTIFICATE

№ 1

Alexandrovych
(surname)

Fedir Andriyovych
(first name, patronymic)

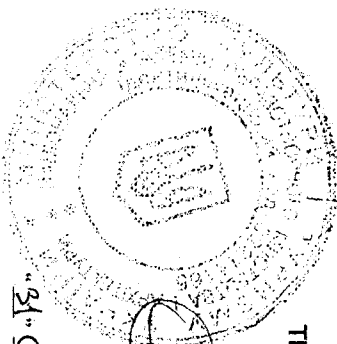
finished the probation period on specialty

THEATRE and Cinema Set Design in 2011.

The City of Kyiv

Rector

"31" October 2011 p.

Тимчасово виконуючому обов'язки керівника
державного управління справами
Борзову С С
від Чеда Грації

Рекомендаційний лист

Я знаю Федора Александровича порівняно недовго 4 роки, але з дня нашого знайомства я встиг не тільки заприятитися з ним, а й цікаво та натхненно пораціювати.

Ми познайомилися з ним під час постановки вистави " Каренін" в центрі імені Данила Лідера. Я з цікавістю приглянувся до його роботи, на той момент художника-постановника 35 вистав в театрах України та Європи, учасника багатьох міжнародних фестивалів, співавтора 8 кінофільмів.

І Федір зумів мене надихнути на спільний проект. Він, маючи техніку та творчу команду, поділився зі мною ідеєю та ініціював зйомки, а також долучив до фінансування для створення фільму "Russian Woodpecker".

Цей фільм здобув відзнаку на провідному американському фестивалі "Санденс". Загалом наш фільм брав участь у 101 фестивалі світу, був показаний на провідних телеканалах світу (ARDE).

Я проникся задумом Федора щодо розвитку Мистецького Арсеналу в Києві. Певен, що йому до снаги піднести значення цього музейного комплексу до рівня передового сучасного центру, який би поєднав традиційну музейну діяльність - науково-дослідну роботу, реставраційно-фондову справу, архівування та документування колекції творів мистецтва, - з новими медіа, мультидисциплінарними експериментами, живими практиками театру та кіно. Мистецький Арсенал у виконанні Федора Александровича може стати надзвичайно цікавою територією творчості, своєрідним інноваційним хабом української культури, місцем для вільної творчості та резиденцією взаємодії митців усього світу. Впевнений з таким керівником інституція не матиме клопотів щодо пошуку ресурсів для реалізації амбітних проектів.

Принаймні, я вже вирішив продовжити співпрацю з Федором Александровичем як з новим керівником Мистецького Арсеналу.

підпис

дата 10.07.2016

Тимчасово виконуючому обов'язки керівника
Державного управління справами
Борзову С.С.

Маслобойщикова С.В.
кіно і театрального режисера,
кіно і театрального драматурга,
художника-постановника,
художника-графіка,
дизайнера,
який мешкає за адресою:

Рекомендаційний лист

Не аби хто в українському мистецькому світі може похизуватися такою фаховою освітою, як Федір Александрович. Адже, йдеться не тільки про освіту в Академії мистецтв, а й про виховання з дитинства в колісці мистецької та мистецтвознавчої родини, що наслідує вже не одне творче покоління. Та марним було б то виховання, якби сам нащадок не дав собі з ним ради, бо Федір не тільки його наслідував, а й надолужився до інтенсивної самоосвіти.

Отже, можемо констатувати, що маємо справу з надзвичайно освідченню, самодостатньою особистістю, що легко та впевнено орієнтується у сучасних, не тільки образотворчих, а й загально-гуманітарних світових тенденціях.

Не випадково його цікаві ідеї вже були помічені високофаховими американськими, англійськими та німецькими продюсерами, арт менеджерами та принесли не абияку славу художнику. Зокрема, Гран-Прі на найпрестижнішому в світі форумі молодих митців у Санденсі та театральні постановки в Німеччині, а разом з цим і унікальний досвід. Федір є громадянином світу і, саме, виборює тим таке саме громадянство для всіх нас – громадян України.

Враховуючи ще й організаторські здібності Федора, вважаю його потужним претендентом на посаду генерального директора мистецького центру "Арсенал".

С.В.Маслобойщиков

11.06.2016

Тимчасово виконуючому обов'язки керівника
Державного управління справами
Борзову С.С.

Маслобойщикова С.В.
кіно і театрального режисера,
кіно і театрального драматурга,
художника-постановника,
художника-графіка,
дизайнера,
який мешкає за адресою:

Рекомендаційний лист

Не абихто в українському мистецькому світі може похизуватися такою фаховою освітою, як Федір Александрович. Адже, йдеться не тільки про освіту в Академії мистецтв, а й про виховання з дитинства в колісці митецької та мистецтвознавчої родини, що наслідує вже не одне творче покоління. Та марним було б то виховання, якби сам нащадок не дав собі з ним ради, бо Федір не тільки його наслідував, а й надолужився до інтенсивної самоосвіти.

Отже, можемо констатувати, що маємо справу з надзвичайно освідченню, самодостатньою особистістю, що легко та впевнено орієнтується у сучасних, не тільки образотворчих, а й загально-гуманітарних світових тенденціях.

Не випадково його цікаві ідеї вже були помічені високофаховими американськими, англійськими та німецькими продюсерами, арт менеджерами та принесли не аби яку славу художнику. Зокрема, Гран-Прі на найпрестижнішому в світі форумі молодих митців у Санденсі та театральні постановки в Німеччині, а разом з цим і унікальний досвід. Федір є громадянином світу і, саме, виборює тим таке саме громадянство для всіх нас – громадян України.

Враховуючи ще й організаторські здібності Федора, вважаю його потужним претендентом на посаду генерального директора мистецького центру "Арсенал".

С.В.Маслобойщиков

11.06.2016

Тимчасово виконуючому обов'язки керівника
державного управління справами
Борзову С С
від Чеда Грації

Рекомендаційний лист

Я знаю Федора Александровича порівняно недовго 4 роки, але з дня нашого знайомства я встиг не тільки заприятитися з ним, а й цікаво та натхненно порацювати.

Ми познайомилися з ним під час постановки вистави " Каренін" в центрі імені Данила Лідера. Я з цікавістю приглянувся до його роботи, на той момент художника-постановника 35 вистав в театрах України та Європи, учасника багатьох міжнародних фестивалів, співавтора 8 кінофільмів.

І Федір зумів мене надихнути на спільний проект. Він, маючи техніку та творчу команду, поділився зі мною ідеєю та ініціював зйомки, а також долучив до фінансування для створення фільму "Russian Woodpecker".

Цей фільм здобув відзнаку на провідному американському фестивалі "Санденс". Загалом наш фільм брав участь у 101 фестивалі світу, був показаний на провідних телеканалах світу (ARDE).

Я проникся задумом Федора щодо розвитку Мистецького Арсеналу в Києві. Певен, що йому до снаги піднести значення цього музейного комплексу до рівня передового сучасного центру, який би поєднав традиційну музейну діяльність - науково-дослідну роботу, реставраційно-фондову справу, архівування та документування колекції творів мистецтва, - з новими медіа, мультидисциплінарними експериментами, живими практиками театру та кіно. Мистецький Арсенал у виконанні Федора Александровича може стати надзвичайно цікавою територією творчості, своєрідним інноваційним хабом української культури, місцем для вільної творчості та резиденцією взаємодії митців усього світу. Впевнений з таким керівником інституція не матиме клопотів щодо пошуку ресурсів для реалізації амбітних проектів.

Принаймні, я вже вирішив продовжити співпрацю з Федором Александровичем як з новим керівником Мистецького Арсеналу.

підпис

дата 10.07.2016

ЧЕД ГРАЦІА

New York, NY 10004
United States

ДОСВІД РОБОТИ:

2013 - дотелер - Gracia Films (Нью-Йорк)

Засновник, режисер, продюсер, сценарист

- Документальних фільм "Російський дятел" (2015) - режисер, продюсер, монтажер
- Переможець фестивалю незалежного кіно "Санденс" (США)
- Переможець Міжнародного кінофестивалю Biografilm Festival (Італія)
- Переможець кінофестивалю Greenwich International Film Festival (США)
- Переможець Міжнародного кінофестивалю у місті Корк (Ірландія)
- Переможець кінофестивалю Montclair Film Festival (США)
- Приз за найкращу операторську роботу від Міжнародної Асоціації Документалістів (2015)
- Номінація за Найкращий документальний фільм 2015 року від Independent Spirit Award (США)
- Номінація за Найкращий документальний фільм 2015 року від Міжнародної Асоціації Документалістів

- Документальних фільм "Мамонт" (у розробці) - режисер, продюсер, монтажер

1996-дотелер – The Gracia Group, Inc. (Нью-Йорк)

Засновник та Директор

- З 2011 року маю сертифікат Series 7 & 63. Надаю консультаційні послуги фінансовим компаніям стосовно роботи у Саудівській Аравії та країнах Перської Затоки. У 2011 році як консультант залучив капіталу на загальну суму 800 мільйонів долларів США. Серед іншого, був представником Нассіма Талеба (автора "Чорного лебедя") та компанії Eagle Capital.
- Консультував посадовців США та Саудівської Аравії на предмет регіональної геополітики; серед клієнтів: Міністерство оборони США, Королівські родини Бахрейну та Саудівської Аравії, Інститут Вашингтона з питань політики на Близькому Сході, провідні родини та бізнесу країн Перської Затоки.
- Писав та редагував книги, доповіді, публічні коментарі офіційних осіб Королівства Саудівської Аравії (включаючи Принца Туркі Аль-Фазалю, посла КСА у США) про Саудівську Аравію для усіх провідних вадань та газет США. Автор щомісячної колонки у виданні "Saudi Review".
- До 1999р. надавав приватні уроки членам королівських родин країн Близького Сходу.

2003-2006рр - The New Globe Theater (Нью-Йорк)

Директор з розвитку

- Знаходив та залучав до партнерства представників бізнес еліти з метою фінансування роботи театру; керував залученням корпоративних спонсорів та залученням до патронату відомих акторів задля покращення паблісіті.
- Координував роботу команди архітекторів компанії "Foster & Partners" та бухгалтерії театру (включаючи бюджетування та бухгалтерський облік), працював з лоббістами і представниками місцевих органів влади.
- Готував систему комунікацій з представниками США, заявки на гранти та інше фінансування.

1998–2003pp - Inverse Theater (Нью-Йорк)

Виконавчий директор

- З нуля налагодив роботу некомерційного театра шляхом інноваційної маркетингової стратегії. Виростив онлайн базу підписчиків до 25000 та успішно впровадив додаткові прибуткові активності задля підтримку мистецького напрямку.
- Володар нагороди "Найкращий театр центра Нью-Йорка" ("Best Downtown Theater Company"), та інших нагород.
- Продюсував постановку 12 вистав у театрах Нью-Йорка, Лос-Анжелеса, Сан-Франциско та Лондона.

ОСВІТА

1988–1992

Університет штату Вісконсін - м. Мадісон

Диплом бакалавра з відзнакою - Історичний факультет

Диплом - Факультет російської мови та літератури

Отримав грант на дослідження російськомовних історичних документів 19 століття в Колумбійському університеті (Нью-Йорк).

ІНШЕ

- Розмовна російська.
- Перекладач російської мови для першої філії The New York Times у Москві.
- Спів-автор п'єси "Гільгамеш" з володарем Пулітцерівської премії Юсефом Комуњааа; за цією п'єсою було знято документальне кіно та поставлено кілька вистав.

вул. Театральна, 7 м. Херсон, 73003
р/р 26000060385586 у ХФ «ПриватБанк»
МФО 352479, код ЄДРПОУ 02225855

Тел.: (0552) 33-50-93, тел/факс: (0552) 49-22-30
e-mail: teatr-kulisha@ukr.net
www.teatrkulisha.org

13.06.2016 № 01-07/184

На № _____ від _____

Тимчасово керуючому
Управлінням державних справ
Борзову С. С.

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Херсонський обласний академічний музично-драматичний театр ім. М. Куліша в особі генерального директора – художнього керівника Книги Олександра Андрійовича рекомендує Александровича Федора Андрійовича для прийняття на роботу до Вашого закладу.

Федір особисто знайомий нам як креативна та талановита творча особистість, що має хист до яскравого та потужного втілення своїх художніх ідей, створення мистецького продукту, відкриття нових граней у розвитку сучасного мистецтва.

Федір закінчив академію образотворчого мистецтва та аспірантуру. З другого курсу працює в театрах України, Литви та Білорусі як художник-постановник. У його активі понад 40 вистав. Як художник бере участь у мистецьких проєктах з 16 років. Має персональні виставки. Як режисер, художник і продюсер знімає короткометражні та повнометражні стрічки, які отримують міжнародні призи. Пише оповідання та поезії. Викладає в художній академії.

Його робота була високо оцінена і взята до уваги не лише митцями нашої країни, а й інших континентів. Минулого року Федір був запрошений на престижний міжнародний фестиваль літератури в Нью-Йорку як один з десяти провідних глобальних письменників-мислителів.

Просимо підтримати цю талановиту людину та посприяти в отриманні посади генерального директора арсеналу.

Генеральний директор –
художній керівник театру

О.А. Книга⁴

Мотиваційний лист

Кожен великий музей певним чином є моделлю міста, а то й країни розташування. Лувр уособлює Париж (і Францію). Метрополітен - Нью Йорк і США загалом. Це міста зустрічей чи не всіх культур.

Моделюючи Мистецький Арсенал, змоделюймо країну.

Чим ми цікаві світу? Що ми можемо запропонувати? Чи може Арсенал стати маленькою країною мистецтва, створюючи атракціон самобутньої державності та свободи, вирізняючись цим з-поміж інших великих музеїв?

Перша відповідь. Для інсайдерів, себто для українських митців, тут центр Європи. А для значного за чисельністю корпусу митців, тут ще не освоєний фронтір. Тому бажане і необхідне всляке стимулювання творчості на цій точці. А незавершеність, мовби «непонокомплектність» відкриває й нові можливості простору – і творчі резиденції під дахом Арсеналу одна з них. Кожен митець-учасник резиденції Арсеналу, створюючи колекцію Арсеналу є громадянином цієї маленької держави-музею, як Ватикан. Музей твориться на Ваших очах, сюди запрошені провідні митці світу, а також і ті, що навчаються створити колекцію музею, й потім роз'їжджаються, залишаючи тут твори і зберігаючи громадянство Арсеналу. Саме маленькі країни митців, осередки свободи притягують до себе людей у світі - це й Христіанія у Данії, й Ужупіс у Литві. Зазвичай вони були створені митцями – поетами та художниками як середовище проти насильства та війни, як терен переживання та усвідомлення гіркого досвіду.

Статус анклаву, своєрідний суверенітет арт-інституції стане додатковою принадою, атракціоном, вабитиме емігрувати в музей - державу мистецтва. Отримати візу - квиток, та потім повернутися на батьківщину, не покидаючи меж Києва. Арсенал як маленька держава може стати містком у Євроспівдружність, подібно як Ужупіс був прийнятий в ЄС на 4 роки раніше за Литву.

Україна – це перетин культур. Криваві землі між світоглядами. Але, глобалізуючись, світ став маленьким, і саме зараз Україна – а Арсенал як її репрезентатор та речник, може в квінтесенції дати повчальний приклад для різних культур щодо співжиття, співіснування та взаємодії, як це є в Україні впродовж усіх часів. Арсенал може стати пунктом перетину між Сходом та Заходом. Майданом культурного діалогу між цивілізаціями, між архаїчним і модерним.

У резиденціях Арсеналу можуть творити художники як заходу, так і сходу, даючи відповідь, що є планета в наш час. Культура у вигнанні, у депортації, її

глибинний оголений нерв – трагедія позбавлення батьківщини в долях та творчому спадку як кримських татар, так і широко усвідомленого світового українства у всіх проявах творчості. Однаково ворожий Сходу і Заходу вагон під вартою чекістів з 18 травня 1944 року та зала в Арсеналі, де комуністи розстрілювали людей.

Тому Арсенал не може бути звужений до супермаркету мистецтва.

І тут друга відповідь, що Арсенал не тільки музей. Як і все життя – це певним чином театр смерті. Музей-Театр.

Чи є місце театру в Арсеналі? Відповідь ствердна. Бо чим znana Україна в світі? Театральним авангардом з Казимиром Малевичем, Володимиром Татліним, Олександром Екстер, Анатолем Петрицьким, Данилом Лідером та Давидом Боровським. Ці митці, що сформували розвиток театру у смертельно театральному 20 сторіччі, народившись й здійснившись професійно в Україні.

Незабаром сторіччя від дня народження Данила Лідера. Можемо зробити сторіччя Лідера символом України. Ми не маємо музею Лідера, чи постане його музей до ювілію? Чи філософія Лідера як відображення великого в малому не може стати філософією нового Арсеналу? Можна трансформувати київське триєнале сценографії у Міжнародну виставку сценографії. Арсенал є такою можливістю. Формат, габарити, фізичні розміри Арсеналу дають можливість виставити сценографію з усього світу.

На кшталт празького квадрієнале можуть бути павільйони країн-учасниць. Світова виставка сценографії в Арсеналі в Києві, батьківщині театральних художників, Малевича, Татліна, Екстер, Боровського, Лідера позначить Арсенал на культурній мапі світу, не як провінційний музей сучасного мистецтва, а як світовий мистецький центр, й розповість світу хто насправді створював так званий "російський театральний авангард". Це не тільки встановлення істини та історичної справедливості, це відповідь на ризики і виклики сьогодення. Країна страждає від прямої агресії північного сусіда, що має потужний театр та ідеї, пов'язані з війною та смертю. Ми, українці, лише утвердивши свою вочевидь відмінну філософію, своє не схоже мистецтво, свій самобутній театр, зможемо зупинити ворога.

Лише така парадигма несе в українське мистецтво нові ідеї, є певним перезавантаженням старих сенсів, це дозволить вирвати Україну з тенет провінційності та вторинності.

Доля Д. Лідера є певною мірою символічною - він народився у селі Вікторфельд під Луганськом і був разом з іншими німцями депортований до Казахстану, де працював шахтарем і під час нещасного випадку частково втратив зір. Звичайно будинки німців віддали радянським громадянам, тим, чиї діти зараз у зоні АТО і які ніколи не питали себе, де радянська влада брала безкоштовні будинки. Це і є чумацький шлях з вистави «Тев'є Тевель», шлях Лідера, шлях повернення до рідного дому. Шлях зірок, що відображаються в свічках. Зоряне небо над головою та людське серце. Музей Д Лідера й інсталяції присвячені йому можуть постати на території Арсеналу.

Арсенал має великий потенціал як театральний центр. Хвиля революції породила нові театри, але вони загинуть без розвитку й надії, тому що, на жаль, незалежні театри блокуються демпінговою політикою мастодонтів, що мають державні приміщення та отримують державне фінансування, як наприклад театр російської драми. Якщо Арсенал як музей може згуртувати під одним дахом Wild teatr, Театр переселенця, Postplay Teatr тощо. Адже після зачинення музейної експозиції в приміщенні починають грати вистави. Відкривається нічний Арсенал, де виготовляється найстрашніша зброя, що існує - театральне мистецтво. Це створення нового українського театру нових політичних і суспільних ідей.

На базі театального центру також може працювати і кіностудія та кінотеатр, наприклад, у партнерстві Національним центром імені О.Довженка. Перелік ідей цього напрямку можна розвивати.

І третя відповідь, найважливіша. Україна як й світ страждає від різкого розриву між культурами модерною та архаїчною, а Арсенал може поєднати, як театр, архаїку та новітні медіа. Можна в Арсеналі поєднати сучасних світових художників та академію. Життя митця в Україні повинно бути пов'язано з цим музеєм. Наприклад, митець захищає та передає на зберігання до колекції Арсеналу дипломну працю, тут він бере участь у резиденціях з провідними митцями світу. І тут зберігається його доробок, бо можна і депозит творів оформити і навіть заповісти свої твори, створивши в Арсеналі малий музей свого імені. Багато втрачено з мистецького процесу 80-х та 90-х рр. Зараз потрібно зберегти й відновити цей час. Потрібно створити музей сучасного мистецтва, якого, на жаль, нема в Україні. Потрібно проводити виставки порівняння - Гавриленко та Пікассо. Мікельанджело та Пінзель. Треба показувати українське мистецтво у контексті світового, а не плекати естетичну автаркію.

Певен, що на рівні музею можна вступити до європейської родини, проминаючи конаючих звірів імперій. Або можна паралельно грати в історію та мистецькі реконструкції. Наприклад, масовий глядач може вперше прийти до музею на великий проект – «Ігри престолів» тощо. Зараз значний відсоток глядачів приходить до Арсеналу як на атракціон, важливо не втратити їх, але повернути до мистецтва.

Зараз Арсенал закритий й не відображає процесів, що відбувається в українському мистецтві, більше навіть гальмує мистецькій розвиток, частина митців бойкотують Арсенал, частина співпрацює, відчуваючи постійний страх, що менеджери Арсеналу знищать їх роботи, як це сталося з муралом Кузнецова. Звичайно, це неприпустимо, мистецтво зупиняє тероризм та війну, адже це найперше злочинці залякують людей, нищачи твори мистецтва, комуністи знищували Михайлівський монастир і сотні церков, хотіли знищити Святу Софію Київську, Гітлер спалював полотна експресіоністів, ІДІЛ знищує скульптури Пальміри, А бойовики ДНР зробили катівню у будинку музею сучасного мистецтва.

Арсенал, як й Україна повинен бути позбавлений страху. Ми повинні змоделювати музей, найвищою цінністю якого є живий митець, та країну найвищою цінністю якої є людина, вільна людина. Митець.

Федір АЛЕКСАНДРОВИЧ

10.06.2016